

NTFR 2023/162

OMZETBELASTING

Geen verlaagd tarief voor geven surflessen, zeecontainer is geen sportaccommodatie

Gerechtshof Amsterdam 1 november 2022, 21/00234
ECLI:NL:GHAMS:2022:3637

Belastingjaar/tijdvak: 1 april 2014 - 30 juni 2014
Wetsartikelen: Art. 9 Wet OB 1968; Wet OB 1968 Tabel
I

Samenvatting

Belanghebbende exploiteert een surfschool gelegen aan het strand, waar verschillende soorten watersporten beoefend mogen worden. Belanghebbende organiseert onder meer surflessen en maakt daarbij gebruik van twee tegen elkaar geplaatste zeecontainers/units. Deze worden aan het einde van het seizoen verwijderd van het strand en in het voorjaar teruggeplaatst. De surfers ontvangen vanuit de units instructie en onderricht en kunnen zich daarin omkleden. De units dienen voorts als kantoor en voor opslag. Het surfen zelf geschiedt op zee. Tijdens de lessen die-

nen de deelnemers binnen een met vlaggen afgebakend gebied te blijven, maar belanghebbende heeft niet het exclusieve gebruik van dit gebied. In geschil is of het verlaagde tarief geldt en of de surflessen moeten worden gekwalificeerd als het geven van gelegenheid tot sportbeoefening. Uit het Baštová-arrest (HvJ EU 10 november 2016, ECLI:EU:C:2016:855, NTFR 2016/2991) volgt dat sprake dient te zijn van een accommodatie die voor sportbeoefening en lichamelijke opvoeding is bestemd. Uit de zinsnede 'alsmede het gebruik daarvan met dat doel voor ogen' volgt dat het verlaagde tarief niet van toepassing is als een sportaccommodatie ter beschikking wordt gesteld voor andere dan sportieve activiteiten. Deze uitleg is niet strijdig met de jurisprudentie van de Hoge Raad op dat gebied. In deze arresten, waarin met succes een beroep werd gedaan op de Tabelpost, werden de sportieve activiteiten steeds verricht vanuit accommodaties die op zichzelf al bedoeld waren voor de beoefening van een sport. In de onderwerpelijke zaak is geen sprake van het ter beschikking stellen van een (recht van gebruik van een) sportaccommodatie door belanghebbende. Naar het oordeel van het hof kunnen de zeecontainers/units, ook indien wordt aangenomen dat deze onroerend zijn, hetgeen het hof in het midden laat, niet worden aangemerkt als een sportaccommodatie. De units zijn namelijk, gelet op de aard en inrichting, evident niet bestemd voor het beoefenen van sport. Dat de units wel worden gebruikt met het oog op sportbeoefening, maakt dat niet anders. Ook kan niet worden gezegd dat deze zaak vergelijkbaar is met het Vierdaagse-arrest (HR 10 augustus 2007, ECLI:NL:HR:2007:AZ3758). Anders dan de organisatoren van de Vierdaagse, beschikt belanghebbende niet over een exclusief aan haar ter beschikking staand 'parcours' op het strand, zodat ook in zoverre geen sprake kan zijn van 'ter beschikkingstelling' van een sportaccommodatie door belanghebbende. Het hof is daarom van oordeel dat het gebruik van een sportaccommodatie voor de beoefening van de surfsport niet noodzakelijk is zodat het verlaagde tarief toepassing mist. (Hoger beroep ongegrond.)

Noot: Molenaar*

Zie hiervoor mijn noot bij hof Amsterdam 1 november 2022, ECLI:NL:GHAMS:2022:3636, NTFR 2023/161.

* dr. D. (Dick) Molenaar - werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en als onderzoeker verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam